

Зрештою, науково обґрунтований підхід до управління фінансовою стійкістю дозволяє підприємствам залишатися конкурентоспроможними та адаптивними в умовах сучасних економічних викликів. Систематичне вдосконалення структури балансу і реструктуризація фінансових потоків сприяють збереженню довіри інвесторів, кредиторів і партнерів, що є надзвичайно важливим у сучасній економіці. Як наслідок, підприємства, що дотримуються принципів збалансованого фінансового планування, мають змогу попереджувати кризові явища і підтримувати стабільний розвиток, впевнено крокуючи в майбутнє.

Література:

1. Нагайчук В. В., Ковальчук Н. Є. Аналіз фінансової стійкості підприємств та напрями її забезпечення. *Науковий журнал Вінницького НТУ Тернопільського національного економічного університету*. 2017. С. 71-76.
2. Сак Т. В., Шепелюк Н. П. Діагностика фінансової стійкості підприємства: методологія та практика застосування. *Економічний журнал ОПУ*. 2023. № 4 (26). URL: <https://economics.net.ua/ejopu/2023/No4/37.pdf>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-60>

ВІДНОВЛЕННЯ ТРАНСПОРТНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Райчева Л. І.

*доктор економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та міжнародних економічних відносин
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Якобчук Н. М.

*аспірантка 3 курсу за спеціальністю 073 «Менеджмент»
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Транспортний комплекс України є надважливим в розвитку національної економіки, саме тому його відновлення в післявоєнний період є надзвичайно важливим завданням задля забезпечення безпеки та стабільності в країні. Зруйнована інфраструктура потребує значних

інвестицій та планування для створення ефективної і безпечної транспортної системи.

Серед аспектів відновлення транспортного комплексу є:

1. Відновлення залізничної інфраструктури, адже залізниця є критично важливою для транспортування вантажів, у тому числі гуманітарної допомоги, а також для внутрішніх і міжнародних пасажирських перевезень.

2. Ремонт та модернізація дорожньої інфраструктури, пошкоджені дороги та мости потребують термінового ремонту для забезпечення нормального перевезення вантажів і пасажирів.

3. Авіаційний сектор. Станом на сьогодні, багато аеропортів були пошкоджені, тому їх відновлення є пріоритетом для забезпечення зв'язку з іншими країнами та відновлення туристичної сфери.

4. Водний транспорт є важливим напрямком роботи, адже Україна має значний потенціал у розвитку водного транспорту, зокрема через річки та порти Чорного та Азовського морів з метою експорту сільськогосподарських товарів.

5. Інвестиції в інновації та технології. Впровадження сучасних технологій для оптимізації перевезень і підвищення безпеки.

6. Міжнародне співробітництво, фінансування та підтримка. В умовах сьогодення відновлення транспортного комплексу потребує значних інвестицій, зокрема Одним із можливих шляхів є залучення міжнародних партнерів та інвесторів для фінансування проектів реконструкції та модернізації.

З метою відновлення транспортного, який постраждав внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України Постановою Кабінету Міністрів України №1550 від 27 грудня 2024 року [1] було ухвалено оновлену Національну транспортну стратегію України на період до 2030 року та затверджено операційний план заходів з її реалізації у 2025–2027 роках (попередня була ухвалена у 2018 році).

Метою Стратегії є відновлення транспортної системи, яка постраждала внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, на якісно вищому рівні, подальша її розбудова відповідно до політики та стандартів ЄС, досягнення здатності забезпечити належний рівень безпеки руху, задовольнити потреби населення та бізнесу в транспорті та мобільності, сприяти обороноздатності держави, а також конкурентоспроможності та стійкості національної економіки [2, с. 7].

Для досягнення мети Стратегії передбачається виконання завдань за такими стратегічними цілями:

Стратегічна ціль 1. Відновлення та розвиток конкурентоспроможної та ефективної транспортної системи, інтегрованої до транс'європейської транспортної мережі, відповідно до політики та стандартів ЄС;

Стратегічна ціль 2. Забезпечення якісних пасажирських перевезень та безперешкодної мобільності;

Стратегічна ціль 3. Безпечний, людиноцентричний, екологічний та енергоефективний транспорт з курсом на декарбонізацію;

Стратегічна ціль 4. Досягнення інституційної спроможності, розвиток людського капіталу та забезпечення ефективного управління у галузі транспорту [2, 8].

Стратегія реалізується двома етапами: перший етап – протягом 2025–2027 років та другий – протягом 2028–2030 років, шляхом здійснення заходів, передбаченими операційними планами.

Відновлення транспортного комплексу України після війни є складним і тривалим процесом, що вимагатиме значних зусиль з боку держави, міжнародних партнерів та приватного сектору. Однак успішне відновлення цієї інфраструктури стане важливим кроком до стабільності та економічного відновлення та сталого розвитку країни в цілому.

Література:

1. Постанова Кабінету Міністрів України «Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках» № 1550 від 27 грудня 2024 р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-skhvalennia-natsionalnoi-transportnoi-strategii-ukrainy-na-period-do-2030-roku-ta-zatverdzhennia-operatsiinoho-planu-zakhodiv-z-ii-realizatsii-u-20252027-rokakh-i271224-1550>

2. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року. URL: <https://mindev.gov.ua/news/36298-uxvaleno-onovlenu-nacionalnu-transportnu-strategiiu-ukrayini-do-2030-roku>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-490-3-61>

СУЧАСНІ ПІДХОДИ В ВИВЧЕННІ «ЕКОНОМІЧНОЇ» ЛЮДИНИ ТА ЇЇ РОЛІ В СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ

Усатюк І. М.

*аспірант кафедри філософії, соціології та менеджменту
соціокультурної діяльності*

*ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна*

Підходи до вивчення функціонування «економічної» людини змінюються з плином часу та розвитком соціально-економічних відносин у суспільстві. Вони тісно переплетені з суспільними відносинами, які складаються у відповідному часовому проміжку.

Проблеми функціонування «економічної» людини в сучасних умовах розглядаються з різних боків та за допомогою різних підходів.